

'lors. L'he guardada per tú,.. Es la última del jardí: P he
 'ossada molts cops y abans de morir • ncarà la tornaré á
 ^^sar... Té; aquí la tens, imemoria trisi a dels nostres amors!
 ^lla y jo'ns marcirem ¿i. la vegada... Guí^rdela be^ bon
 • _ ^Ttich meu, guárdela *hú*, que sas full is envolcallan mon
 darrer bés en el que hi he fós d'un plegat las meas
 "ojas ilusions y el trágich amor nostra, ¡Perque no puch
 ^^sarte A tú, que era mon desij, bese una ílor que sé que
 ^^ has d'estimar! Y aixís ho vull, Lluís: ¡Tú també estima-
 ^^ molt y bésala sovint!—Y estrenyenime nerviosament las
 ^^Tis éntrelas sevas, va exclamar:—¡Ara que me'a vaig
 ^^! mon comprench lo bojament que t'estimo!,..

^Prompte s'abandona á la inercia. Una llarga estona
 ^^ estar quieta com si el passat haguSs sigut el suprem
 .^sfürs d^ una vida.,.

Un lleuger moviment de la malalta 'm va arrancar de
 . éxtassis en que 'm trobava y la Ví ig mirar casi seré-
 ^ament: ¡Estava pàlida./ s'acostava l'agonía!.,, • - -

El metje, que ni vaig veure entríir, estava al altre
 ^Qstat del Hit apurant els últims seciets de la medicina
 pera salvarla,.. ¡Toe era inútil

Me vaíg tombar y vaig veure que algú estava: ageno-
 ^^^ y plorosament resalí-.• També jo vaig caure de
 í'^nolls á terra... no sé si també vaig re iar,-estava csmapec-
 ^^üt.^ com boix...

De sopte la veu de la María se "a tornar á- sentir:
 "Me sento gelats els peus—va. dir—tii eh fret.,. m'afogo...
 •^V barbotejant vaig sentir que m'irmurava—.... Adéu
 ^-tuís., per sempre,.. Lluís,» me more» ¡ho presentíaK.^-

'^Vaig besaria respectuosament y ja estava freda, amich
 ^^u., fveda com el marbre y blanca coj i un. lliri...